

РЕШЕНИЕ

№ 5802

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3212** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.38, а л. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по Жалба вх.№ ППП-02-158#24(22)/22.03.2023 г. по описа на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), подадена от „Финанс Директ“ АД, срещу Решение № ППП-02-158(2022)/02.03.2023 г. на КЗЛД, в частта му по т.1, т. 2 и т. 3, с която е приета за основателна Жалба с рег. жалба № ППН-02-158/20 г. подадена от Н. М. Ж., и на основание чл. 58, § 2, б. „и“ и чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. (ОРЗД) е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5,000 /пет хиляди/ лв. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 5, § 1, б. „а“ и §2 от ОРЗД от „Финанс Директ“ АД -администратор на лични данни и на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от ОРЗД е разпоредено на администратора да разработи вътрешни правила за защита на данните. Определен е и едномесечен срок за изпълнение на разреждането, считано от датата на влизане в сила на административния акт, като за изпълнението му писмено се уведоми КЗЛД и да се предоставят относими доказателства.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните норми -чл.146, т.3 и т.4 от АПК. Осъществяването на основанието по чл.146, т.3 АПК е аргументирано с твърдения за непредоставяне на възможност на

дружеството-жалбоподател да представи писмени правила за обработване на лични данни на етап преддоговорни правоотношения, преди приключване на хода по събиране на доказателства по преписката. Счита, за неправилен извода на КЗЛД за липса на правно основание за обработване на данните на Ж.. В тази връзка сочи, че основанието за обработване на данни е чл. 6, § 1, б. „б“, предл. 2 от Регламента, а именно - предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор. Личните данни на Н. Ж. са предадени на „Финанс Директ“ АД от „Трейд Ин“ ЕООД, което ги е получило лично от субекта на данни за целите на встъпване в договорно правоотношение. Самият факт на изпращане на данните показвал ясно и напълно недвусмислено, че същият е искал да встъпи в договорни правоотношения с посочените дружества за целите на закупуване на автомобил на финансов лизинг. При съхраняване на електронен образ на личната карта на Н. Ж. - дружеството било изпълнило приложимо спрямо него законово задължение, което представлявало и правно основание за обработване на данните на субекта - чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламента. От мотивите към решението на КЗЛД не ставало ясно кое е нарушението, заради което изобщо е наложена имуществена санкция на „Финанс Директ“ АД - липсата на правно основание за обработване на данните или липсата на правила за обработването им в предприятието. Подходът на КЗЛД бил различен спрямо двата администратора - „Трейд Ин“ ЕООД и „Финанс Директ“ АД. Първият е само предупреден, а на втория е наложена имуществена санкция. При налагането на санкцията и определянето на размера ѝ КЗЛД не била отчела обстоятелството, че „Финанс Директ“ АД е реагирало веднага и е съдействало на субекта на данните Н. Ж. за отстраняване на допуснатата грешка и премахване на името му от Централен кредитен регистър към Българска народна банка (Ц. към БНБ), което представлявало смекчаващо отговорността обстоятелство. По тези съображения се иска отмяната на оспореното решение, евентуално само на наложената имуществена санкция..

В съдебно заседание пред АССГ жалбоподателят се представлява от адв. В., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Излага съображения, че в регламента няма фиксиран минимален размер на имуществената санкция, както и че има различен подход в производството, тъй като на другия нарушител, установен от комисията, не е наложена санкция, а единствено предупреждение, въпреки че неговото нарушение е умишлено, докато от „Финанс Директ“ АД не е целено разпространение на данните. Заявява искане за присъждане на разноските за съдебното производство, в съответствие със списъка по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от заинтересованата страна (ЗС) адвокатско възнаграждение.

Ответникът-КЗЛД, представляван от юрк. И. излага съображения за неоснователност на жалбата. Поддържа, че нарушението на администратора „Финанс Директ“ АД пряко рефлектира върху правната сфера на субекта на данни, чрез представянето на неистинска информация към Ц. на БНБ, за качеството „съдлъжник“ на Н. Ж. по кредитна сделка, към която същият нямал отношение. Дружеството не е обработвало личните данни на субекта на данни въз основа на законово задължение и в резултат на възникнали преддоговорни взаимоотношения. В случая се обработвало не копие от документа за самоличност съобразно приложимата процедура, а снимка на документа за самоличност, придобита от трети лица, каквото задължение никой закон или подзаконен нормативен акт не предвиждал. Счита, че в настоящата хипотеза са възприети похвати, наподобяващи имплементирани мерки за изпиране на

пари в търговското дружество, които не могат да представляват валидно правно основание за процесите по обработване на лични данни, нито на жалбоподателя, нито на трети лица. Налице е незаконосъобразно разпространение на лични данни към регистър от данни – Ц., въз основа на което неблагоприятно са засегнати личните права и интереси на субекта на данни, а коригиращата информация, водеща до преустановяване на нарушението, не е подадена своевременно, като не е установено да е налице механизъм, разписан в правила и политики за защита на данните, въз основа на който нарушения като процесното да могат да се избегнат или коригират в разумен срок, без да е налице жалба от заинтересованото лице. Във връзка с ангажираните твърдения за прекомерност на санкцията сочи, че тя е в минимален размер, съобразно разпоредбите на регламента и е определена по целесъобразност, като са взети предвид всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Естеството на нарушението на „Финанс Директ“ АД било различно, тъй като в случая се разпространявала невярна информация, съдържаща лични данни на жалбоподателя в административното производство, както до кредитния регистър на БНБ, така и косвено до всяка финансова институция в страната и извън нея, която би искала да направи справка за кредитната задлъжнялост на субекта на данни и с това предизвиквала съответните неблагоприятни последици за това лице, досежно неговата кредитна задлъжнялост. Администраторът „Финанс Директ“ АД е извършил нарушение, което е идентифицирано и като нарушение на процесуални норми на регламента, а именно чл.5, § 2 от същия, въз основа на който администраторът следва да е в състояние да докаже спазването на принципите на регламента, което става, както чрез публикуване на правила и политики за защита на лични данни, така и чрез представяне на доказателства за своевременно преустановяване на нарушението, което не е сторено в административното производство.

ЗС Н. М. Ж. не се явява и не се представлява. Със становище от 15.05.2023 г. излага доводи за неоснователност на жалбата, като сочи, че дружеството е обработвало личните му данни, като са включени в регистрите на длъжниците на БНБ, в продължение на 13-14 месеца. Посоченото обстоятелството му е станало известно случайно. След множество посещения в С., разговори по телефона, изпращане на писма и ангажиране на адвокати данните са били заличени от регистъра около два месеца след като дружеството е било уведомено. Посочва, че личните му данни са обработени без правно основание, тъй като между „Финанс Директ“ АД и Ж. няма сключен договор и последният не е предоставил съгласието си за конкретната операция по обработване. Заявява искане за присъждане на разноските за съдебното производство, в съотв със списъка по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК.

ЗС „Трейд Ин“ ЕООД - редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Прокурор от С. градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Производството пред Комисията е образувано по постъпила жалба № ППН-02-158/2022 г., допълнително уточнена със становище № ППН-02-158#3/09.06.2022 г. от Н. М. Ж. срещу „Финанс Директ“ АД и „Трейд Ин“ ЕООД, с твърдения за неправомерно обработване на лични данни /данни от личната

карта и телефонен номер/. Ж. е посочил, че няма сключен договор за лизинг за лек автомобил с „Трейд Ин“ ЕООД, нито като физическо лице, нито в качеството си на управител на „Корект Инвест-2017“ ООД, но същият е вписан в регистъра на БНБ като съдлъжник по кредитна сделка с кредитор „Финанс Директ“ АД, без да е предоставял съгласие за обработване на личните му данни, включително и за разпространяването им пред трети лица.

С Писмо изх. № ППН-02-158#2/27.05.2022 г. по описа на КЗЛД, Ж. е уведомен, че по подадената жалба е образувано административно производство, като са изискани допълнителни доказателства от администратора, срещу когото е подадена жалбата. В отговор е получено писмо с вх. №ППН-02-158#3/09.06.2022 г., с което жалбоподателят в производството пред КЛЗД уточнява, че не е сключвал договор с „Финанс Директ“ АД, както и че не е давал съгласие данните му да бъдат обработвани или предоставяни на посоченото дружество.

С Писмо изх. № ППН-02-158#1/27.05.2022 г. по описа на КЗЛД, на „Финанс Директ“ АД е предоставен срок за изразяване на становище и представяне на относими доказателства. В отговор е постъпило Становище с вх. № ППН-02-158#4/13.06.2022 г., в което е посочено, че личните данни на Н. Ж. са предоставени от „Трейд Ин“ ЕООД за целите на изготвяне на оферта за лизинг на лек автомобил по инициатива на представляваното от същия дружество „Корект Инвест-2017“ ООД. Личните данни на Ж. са въведени в системата на „Финанс Директ“ АД на 29.12.2020 г., като на 05.01.2021 г. е констатирано, че лицето няма да встъпи в договорно правоотношение. Дружеството е използвало генерирания входящ номер, като на мястото на кредитната сделка с длъжник Н. Ж. е въведена друга такава, но поради грешка името на последния е останало като съдлъжник. Посочено е, че доколкото дружеството изпраща информация към Ц. чрез автоматизирано извличане на месечна база, то личните данни на Ж. са препратени към БНБ през месец февруари 2020 г. След полученото оплакване, дружеството е представило коригираща информация към Ц. през месец януари 2022 г.

В отговори с вх. № ППН-02-158#6/25.07.2022 г. и № ППН-02-158#15/01.11.2022 г. на администратора „Трейд Ин“ ЕООД се посочва, че дружеството е получило личните данни на Ж. доброволно от самия него за целите на сключване на договор за покупко- продажба на лек автомобил, въз основа на което ги е изпратило до „Финанс Директ“ АД - предприятие с предмет на дейност финансов лизинг, за да бъде извършена оценка на платежоспособността на клиента и за целите на сключване на договор. В резултат на това към „Финанс директ“ АД са разпространени данните от личната карта на субекта посредством снимка на същата, както и телефонния му номер, за което се представя хартиено извлечение на електронна кореспонденция, от която е видно, че имейл на [електронна поща] /дружество, представлявано от Ж./, съдържащ снимка на личната карта на Ж., е препратен на 29.12.2020 г. от [електронна поща] към [електронна поща].

Същото се застъпва и в становище № ППН-02-158#14/25.10.2022 г. на „Финанс директ“ АД, в което се посочва, че дружеството е получило личните данни на ЗС от „Трейд Ин“ ЕООД.

Представено е копие от съпроводително писмо до БНБ от 14.04.2022 г., в което дружеството „Трейд Ин“ ЕООД признава, че Н. Ж. не му е длъжник и че не е сключен договор за кредит, като се посочва, че е станала грешка в системите на дружеството.

На заседание, проведено на 14.09.2022 г. КЗЛД е приела подадената жалба за

допустима и е насрочена за разглеждане в открито заседание на 16.11.2022 г. Като страни в производството са конституирани жалбоподател Н. М. Ж. и ответни страни- „Финанс Директ“ АД и „Трейд Ин“ ЕООД.

С Писма изх. № ППН-02-158#9/27.09.2022 г., изх. № ППН-02-158#10/27.09.2022 г. и изх. № ППН-02-158#11/27.09.2022 г., страните в производството пред КЗЛД са уведомени, че жалба рег. № ППН-02-158/18.03.2022 г. ще бъде разгледана по същество на открито заседание, което ще се проведе на 16.11.2022 г. от 13:00ч. (л.71- л.76 по делото).

С писма изх. № ППН-02-158#12/20.10.2022 г. и изх. № ППН-02-158#13/20.10.2022 г. на „Финанс Директ“ АД и „Трейд Ин“ ЕООД е указано да представят в КЗЛД изисканата на основание чл. 58, §1, б. „а“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл. 12а, ал. 1 от ЗЗЛД информация. В отговор са получени писма изх. № ППН-02-158#14/25.10.2022 г. и изх. № ППН-02-158#15/01.11.2022 г. (л.81- л.108 по делото).

С протокол рег. № ППН-02-158#18/16.11.2022 г. към административната преписка е приложена обявената в сайта на „Финанс Директ“ АД Политика за поверителност и защита на личните данни.

На проведеното на 16.11.2022 г. от 13:00 ч. открито заседание, производството е приключило и е постановено оспорваното Решение №ППН-02-158(2022)/2023 от 02.03.2023 г.

Въз основа на данните по преписката, с оспореното пред съда решение КЗЛД приела за установено, че администраторът на лични данни „Финанс Директ“ АД не разполага с правно основание за обработване на лични данни по смисъла на чл. 6, § 1 от Регламента, тъй като между страните няма сключен договор, както и няма представени писмени доказателства, че е налице хипотезата на предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Посочено е, че в случай, че обработването се е извършвало въз основа на съгласие, администраторът по силата на съображение 42 от Регламента следва да може да докаже пред КЗЛД, че субектът на данни е предоставил съгласието си за конкретната операция по обработване, че същото е свободно дадено, конкретно и информирано, както и че оттеглянето на съгласието следва да бъде също толкова лесно, колкото и предоставянето му.

Комисията е приела за безспорно установено, че личните данни на субекта на данни са обработвани от дружеството в продължителен период от време, като са отнесени към договор, респективно към кредитния регистър на БНБ, без субектът на данни да има каквото и да било отношение към случая. Посочено е, че доколкото само конкретната финансова институция, която е подала информацията до Ц., може да я заличи или да я промени, то именно администраторът „Финанс Директ“ АД е този, който носи отговорност за своевременното и законосъобразно предоставяне и заличаване на информация относно субекта на данни, като аргументите за автоматизирано синхронизиране със системите на Ц. не освобождават администратора от отговорност, точно обратното - само биха могли да представляват основание за периодичен преглед и своевременно актуализиране на съхраняваната и обработвана информация, представляваща лични данни.

В решението си КЗЛД е обусловила извод, че с осъществено неправомерно обработване на личните данни на Н. М. Ж., посредством съхраняването им от „Финанс Директ“ АД без законово основание и впоследствие разпространение, чрез

изпращане на информацията към Ц., е нарушен принципа, съдържащ се в нормата на чл.5, § 1, б.„а“ и § 2 от Регламента. Комисията е посочила, че нарушението е обусловено от обстоятелството, че администраторът на лични данни не е представил подробно разписани правила, а публикуваните на сайта са твърде общо формулирани и неефективни за лицензирана финансова институция.

Прието е още, че най-подходяща корективна мярка по см. на чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламента е да се разпорежи на администратора да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като създаде подробно разписани правила и процедури относно защитата на личните данни, като това включва регулиране на процесите по обработване на лични данни на етап предоговорни взаимоотношения, подходящо въвеждащо и текущо обучение на служителите на дружеството, както и извършване на насрещна проверка за идентификация на субекта на данни, когато личните данни се получават от трети лица. Корективната мярка е кумулирана и с имуществена санкция по чл. 58, §2, б. „и“ от Регламента за нарушението на чл. 5, § 1, б.„а“ и § 2 от Регламента.

По тези съображения КЗЛД е приела жалбата за основателна и на основание чл. 58, § 2, б. „и“ и чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г., с оспореното пред съда решение, в частта по т.1, т.2 и т.3 е наложила административно наказание - имуществена санкция в размер на 5,000 /пет хиляди/ лв. на администратора на лични данни, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 5, § 1, б. „а“ и §2 от ОРЗД и на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от ОРЗД е разпоредено на администратора да разработи вътрешни правила за защита на данните, като представи доказателства за изпълнението му в едномесечен срок от влизане в сила на административния акт.

Решението е съобщено на жалбоподателя в настоящето производство с Писмо изх.№ППН-02-158#22(22) от 02.03.2023г. (л.133 по делото) на 07.03.2023г., видно от известието за доставяне (л. 132 по делото). Жалбата е подадена чрез КЗЛД до АССГ на 22.03.2023г.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от надлежна страна - чл.147, ал.1 от АПК, вр.чл.38, ал.6 от ЗЗЛД. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - КЗЛД. Комисията е заседавала в законен състав и решението е взето с изискуемото мнозинство. КЗЛД е колегиален административен орган, който се състои от председател и четирима членове, съгласно чл. 7 ЗЗЛД. Съгласно чл. 9, ал.3 ЗЗЛД, решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Разпоредбата на чл. 8, ал. 6 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрацията предвижда, че заседанията на комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. В случая, видно от Протокол №42/16.11.2022 г. решението е прието с единодушие на заседание на комисията, проведено на 16.11.2022 г., на което са присъствали тримата членове, като същите са подписали оспорения акт (чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от ПДКЗЛДНА).

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа

изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Не се установява наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

По твърдението за наличие на съществени нарушения на административно-производствените правила, основание за отмяна на решението по чл. 146, т. 3 от АПК, съдът взе предвид следното:

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, вр. чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника. С решение от проведено заседание, обективизирано в Протокол № 34/14.09.2022г. (л. 67-70), се обявява жалбата за допустима /чл. 27 АПК/, конституирани са страните в производството и е предвидено разглеждането на спора по същество (чл. 38, ал. 3 ПДКЗЛДНА). Законодателят не е въвел конкретни изисквания, на които следва да отговаря лицето, подател на жалбата, напротив - в чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД е използван изразът "всяко физическо лице".

Спазена е разпоредбата на чл. 40 от ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II "Разглеждане на жалби от физически лица" по реда на АПК. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени събраните по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на жалбоподателя, редовно уведомен за откритото заседание пред КЗЛД не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД и принципите на процеса - принципите истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност (чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК). Приложените по делото преписки-извлечения на протоколи от проведени заседания на КЗЛД на 14.09.2022г. и 16.11.2022г. съответстват на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника. Решение № ППП-02-158(2022)/02.03.2023 г. е взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участващи в гласуването на 16.11.2022 г.

Възражението по т. 3 от жалбата за наличие на нарушения на процесуалните правила поради това, че администраторът „Финанс директ“ АД не е бил задължен да представи правила и политики за защита на данните, е неоснователно. Същото се опровергава от събраната доказателствена съвкупност, доколкото правилата са приобщени въз основа на извършена служебна проверка, като администраторът не е лишен от право да участва в процеса, включително ангажирайки своята защита в открито заседание пред Комисията, както и да се запознава с административната преписка /което е сторено с протокол ППН- 02-158#16/14.11.2022 г./, да представя доказателства, да прави доказателствени искания и възражения. Независимо от това

от жалбата се потвърждава, същите правила се съдържат на уебстраницата на дружеството, респективно по този начин са сведени до знанието на субекта на данни и всички трети лица. КЗЛД нееднократно е изисквал информация и доказателства от дружеството, включително в хода на проведеното открито заседание пред комисията, като изисканите доказателства не само че не са предоставени, но и представител на дружеството изрично е заявил на проведеното заседание, че отношенията с „Трейд Ин“ ЕООД са неформални и почиват на устни договорки между управителите на двете дружества. КЗЛД е събрала всички необходими доказателства и е изследвала обективно всички факти, за което е изложила и съответни мотиви.

Оспореното решение е постановено в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, а наведените в обратния смисъл доводи на жалбоподателя са неоснователни. Приложимият материален закон е този, действал към датата на нарушението-29.12.2020 г., т.е. приложими са разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679.

Определение на понятието „лични данни“, към времето на обработването им е дадено в чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент ЕС 2016/679. Според чл.4, § 2 от Регламент ЕС 2016/679 "обработване на лични данни" е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съдържащите се в базата данни на „Финанс Директ“ АД данни (от личната карта на Н. Ж., както и телефонния му номер), представляват лични данни по смисъла на чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679- информацията, отнасяща се до физическо лице, която дава възможност то да бъде идентифицирано с тези специфични признаци.

Съхранението (въвеждане в системата на „Финанс Директ“ АД) и разпространението (изпращането към Ц. на БНБ) на този обем от лични данни представлява действие по „обработване на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламента. В процесния случай е безспорно установено, че личните данни на ЗС Н. Ж. са били обработени – съхранени и разпространени за целите на извършване на справка за кредитна оценка на физическото лице, като са отнесени към кредитния регистър на БНБ, от служител на „Финанс Директ“ АД, в качеството му на „администратор на лични данни“ по смисъла на чл. 4, § 7 от Регламент ЕС 2016/679. За да е законосъобразно това обработване, следва да е налице поне едно от основанията за допустимост на обработване.

Условията за допустимост при обработване на личните данни са изрично и изчерпателно посочени в чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679. Според посочената разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо

лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Буква е) на първа алинея не се прилага за обработването, което се извършва от публични органи при изпълнението на техните задачи.

В случая, приложение не намира нито едно от основанията за законосъобразност на обработването, посочено в чл. 6, § 1, от Регламента, по следните съображения:

Не се спори, че администраторът „Трейд Ин“ ЕООД е получил данни на дружеството „Корект инвест 2017“ ООД с управител Н. Ж., както и личните данни на последния доброволно от самия него за целите на сключване на договор за покупко-продажба на лек автомобил. Въз основа на това към „Финанс директ“ АД - предприятие с предмет на дейност финансов лизинг, за да бъде извършена оценка на платежоспособността на клиента и за целите на сключване на договор, са разпространени данните от личната карта на субекта посредством снимка на същата, както и телефонния му номер, за което се представя хартиено извлечение на електронна кореспонденция, от която с видно, че имейл на [електронна поща] (дружество, представлявано от ЗС), съдържащ снимка на личната карта на Ж., е препратен на 29.12.2020 г. от [електронна поща] към [електронна поща]. Данните на дружеството „Корект инвест 2017“ ООД с управител Н. Ж. са въведени в системата на „Финанс Директ“ АД на 29.12.2020 г.- дружеството като кредитополучател, а управителят като солидарен длъжник по неслучилата се кредитна сделка. На 05.01.2021 г. е констатирано, че лицето няма да встъпи в договорно правоотношение. „Финанс Директ“ АД е използвало генерирания входящ номер, като на мястото на кредитната сделка с длъжник Н. Ж. е въведена друга такава, но името Н. Ж. е останало, като съдлъжник. Доколкото дружеството изпраща информация към Централния кредитен регистър, чрез автоматизирано извличане на месечна база, то личните данни на Ж. са препратени към Българска народна банка през месец февруари 2020 г. След оплакването на Ж. дружеството е представило коригираща информация към Ц. през месец януари 2022 г.

Не е спорно също, че между страните – „Финанс Директ“ АД и Н. Ж. няма сключен договор, както и че субектът на данните не е дал съгласие за обработване на личните му данни от това дружество. Представеното в производството пред КЗЛД Споразумение за предаване и обработване на лични данни от 05.04.2021 г. между „Трейд Ин“ ЕООД и „Финанс Директ“ АД е сключено на по - късен етап, а видно и от съдържанието му същото е подписано само от страна на „Финанс Директ“ АД - липсва подпис на представляващия „Трейд Ин“ ЕООД.

Не е налице и основанийето за обработване по чл. 6, § 1, б. „б“, предл. 2 от Регламента, а именно - приемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор. Релевираните в жалбата аргументи за съществуване на преддоговорни отношения, освен че се опровергават от събраните доказателства, не са и от значение за процесното обработване на лични данни, изразяващо се в нерегламентирано разпространяване на лични данни към Централния кредитен регистър на БНБ, където на основание чл. 10, ал. 2 от Наредба № 22/16.11.2009 г. на

БНБ задължените субекти подават информация само въз основа на вече сключен договор за кредит, като никоя от страните в производство не твърди, че такъв е налице. Напротив „Финанс директ“ АД нееднократно заявява в административното производство, че доколкото се водят преговори, се касае за такива с „Трейд Ин“ ЕООД, в качеството му на търговец-посредник, но не и за такива с физическото лице - субект на данни.

Дори и администраторът да беше доказал наличието на предоговорни отношения по искане на субекта на данни, то такива биха съществували с юридическото лице „Корект Инвест 2017“ ООД, в качеството му на идентифициран потенциален лизингополучател, като за „Финанс директ“ АД биха възникнали законоустановените предпоставки за идентификация на юридическо лице и действителните му собственици съобразно чл. 54 от ЗМИП и Глава II, Раздел V и Раздел VI от ППЗМИП, а не предпоставките за идентификация на физическо лице по чл. 53 от ЗМИП, на която разпоредба се позовава дружеството, за да оправдае съхраняването на снимка на карта на лицето Н. Ж..

При обработване на лични данни, следва да се запазват и принципите, прогласени в чл. 5 от Регламента. Основен принцип при обработката на лични данни е принципът за законосъобразността. Съгласно чл. 5, § 1, буква а), предл. 1 от Регламента обработването на личните данни трябва да е в съответствие със закона. За да бъде обработването на лични данни законосъобразно, първо, администраторът или третото лице, на което се разкриват данните, следва да преследват законни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и трето, основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси (решение от 4 май 2017 г., Rogas satiksme, C-13/16, EU: C: 2017: 336, т. 28). След като е безспорно, че от страна на ЗС Н. Ж. няма съгласие, съдействие или искане до администратора, следва единственият извод, че обработването на личните му данни е незаконосъобразно, поради което правилно е ангажирана отговорността на „Финанс Директ“ АД в производството пред КЗЛД.

Не е спазен и принципът за „отчетност“ при обработване на личните данни, регламентиран в чл.5, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, според който администраторът носи отговорност и е в състояние да докаже спазването на параграф 1 („отчетност“).

При направения извод за основателност на жалбата, с която е била сезирана КЗЛД, законосъобразно е и даденото на жалбоподателя „Финанс Директ“ АД предписание по т.2, да съобрази операциите по обработване на личните данни с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 като изработи, въведе и представи на КЗЛД правила и политики за обработване на личните данни, във връзка със спазване на изискванията на чл.5 на Регламент (ЕС) 2016/679.

Неоснователен е и развития в жалбата довод, че подходът на КЗЛД е различен спрямо двата администратора. С Регламента са предвидени изрично задълженията на администраторите или обработващите лични данни, като за неизпълнението на същите отговарят именно последните. В случая „Финанс Д.“ разпространява невярна информация, съдържаща лични данни на жалбоподателя в административното производство, както до Ц. на БНБ, така и косвено до всяка финансова институция в страната и извън нея, която би искала да направи справка за кредитната задлъжнялост на субекта на данни и с това предизвиква съответните неблагоприятни последици за това лице, досежно неговата кредитна задлъжнялост. Споделя се изводът на КЗЛД, че

по отношение на администратора „Трейд Ин“ ЕООД са налице предоговорни отношения, въз основа на които „Трейд Ин“ ЕООД е обработвало личните данни на лицето, но администраторът не е документирал процесите и процедурите по обработване на данните, няма формализиране на искането за откриване на процедура по извършване на кредитна оценка, т.е. естеството на нарушението е различно.

КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените й функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице-субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях, т. е. от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В процесния случай, в условията на предоставената ѝ оперативна самостоятелност, КЗЛД е приела да приложи корективната мярка по чл.58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 – разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на същия регламент по указан начин и в определен срок, кумулирана мярката по б. „и“ – „имуществена санкция“. Съдът споделя извода на Комисията, че мярката по чл.58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 е пропорционална и би имала дисциплиниращо действие да не се допускат занапред същите нарушения.

С обжалваното решение на жалбоподателя е наложена и имуществена санкция за установеното нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ и §2 от Регламента, на основание чл. 58, § 2, б. „и“ и чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент. В съответствие със същата правна норма, за нарушения на основните принципи за обработване на лични данни, включително условията, свързани с даването на съгласие, в съответствие с членове 5, 6, 7 и 9, администраторът на лични данни се наказва с размер до 20 000 000 Е. или, в случай на предприятие — до 4 % от общия му годишен световен оборот за предходната финансова година, която от двете суми е по-висока. Видно от характера на засегнатите обществени отношения и предвидените санкции, високата обществена опасност на тези деяния е по презумпция. По делото не са установени факти, които да сочат по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този вид нарушения, поради което и същото не може да се квалифицира като маловажно. Размерът на тази санкция е в минимална спрямо предвидения в регламента максимум. Решението съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съответна на принципа на пропорционалност мярка за констатираното нарушение.

Изложени са съображения от органа, свързани с тежестта на извършеното нарушение и настъпилите вредни последици.

С оглед изложеното съдът счита, че оспореното решение е законосъобразен административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, поради което неоснователната жалба се отхвърля.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК, ответникът има право на разноски, но не могат да му бъдат присъдени, поради липса на искане за това (чл.143, ал.4 и чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК).

Право на разноски има и ЗС Н. М. Ж.-чл.143, ал.3 АПК, което е надлежно упражнено, като е поискано от съда присъждането им. Доказаните разноски са в размер на 900 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат (чл.78, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК). При съобразяване с чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК и чл. 8, ал. 2, т.10 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, релевираното възражение на жалбоподателя за прекомерност на заплатеното от ЗС адвокатско възнаграждение е неоснователно.

Воден от гореизложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалба вх.№ ППП-02- 158#24(22)/22.03.2023 г. по описа на Комисията за защита на личните данни, подадена от „Финанс Директ“ АД, срещу Решение № ППП-02-158(2022)/02.03.2023 г. на Комисията за защита на личните данни, като неоснователна.

ОСЪЖДА „Финанс Директ“ АД, представлявано от П. А.- изпълнителен директор да заплати на Н. М. Ж., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 900.00 (деветстотин) лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: